

uit te voeren. Maar de keukenmeid was druk aan het roeren in de soep en scheen niet te luisteren en daarom waagde ze het verder te gaan: «In vier en twintig uur, naar ik *meen*, of is het in twaalf? Ik —»

«Houd toch op», zei de Hertogin, «cijfers kan ik niet uitstaan!» En toen begon ze haar kind weer te verzorgen, onderwijl een wiegeliedje zingend en het kind heftig schuddend bij het eind van elken regel:

«Spreek heftig uwen kleine aan
En sla hem als hij niest:
Geen rede toch wil hij verstaan,
Hij doet, wat hij verkiest».

KOOR.

(Waarmee de keukenmeid en het kind instemmen):

»Boe! boe! boe!«

Terwijl de Hertogin het tweede couplet zong, bleef ze aanhoudend het kind vreeselijk heen en weer schudden, waardoor het arme schepseltje zoo huilde, dat Alice nauwelijks de woorden kon verstaan:

»Ik spreek mijn jongen heel barsch aan
En sla hem als hij niest,
Van peper zal hij houden gaan
Als moeder dit verkiest!«

KOOR.

»Boe! boe! boe!«

«Hier zoo, nu mag jij er een beetje oppassen, als je wilt!» zei de Hertogin tot Alice, terwijl ze haar het kind toewierp. «Ik moet me klaar gaan maken om croquet te gaan spelen met de Koningin», en ze liep haastig het vertrek uit. De keukenmeid wierp haar een braadpan achterna, die haar maar eventjes miste. Alice ving het kind met eenige moeite op, daar het zoo'n raren vorm had en zijn armen en beenen overal heen stak «net als een zeester», meende ze. Het arme schepseltje snoof als een locomotief, toen ze het opving en kroop in elkaar en rekte zich weer uit met zoo'n geweld, dat ze het haast niet houden kon.

Zoodra ze wist, hoe ze het kind behandelen moest, (hetwelk hierin bestond, dat ze het in een soort van knoop wrong en het dan stevig vasthield bij het rechteroor en het linkerbeen), bracht ze het naar buiten. «Als ik dit kind niet van hier meeneem» zei Alice, «zullen ze het stellig binnen een paar dagen gedood hebben. Ik zou een moord op mijn geweten hebben, als ik het hier liet». De laatste woorden zei ze hardop waarop het kleine ding, als antwoord, ging knorren (het had intusschen opgehouden met niezen). «Knor niet zoo», zei Alice «dat is geen nette manier om zich uit te drukken».